

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ

DECIZIA NR. 277/A

DOSAR NR./46/2013

Ședința publică din 29 octombrie 2018

La data de 01 octombrie 2018 s-au luat în examinare apelurile declarate de **Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Pitești** și de inculpatul **N.** împotriva sentinței penale nr. 99/F din 11 august 2016 a Curții de Apel Pitești – Secția Penală și pentru Cauze cu Minori și de Familie.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 01 octombrie 2018, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta decizie, când Înalta Curte, în aceeași compunere, având nevoie de timp pentru a delibera, a stabilit termen pentru pronunțare la 15 octombrie 2018 și apoi a amânat pronunțarea la 29 octombrie 2018, când a decis următoarele:

ÎNALTA CURTE :

Deliberând, asupra apelurilor de față, constată următoarele:

Prin sentința penală nr. 99/F din 11 august 2016 a Curții de Apel Pitești – Secția Penală și pentru Cauze cu Minori și de Familie, s-au dispus următoarele:

A fost condamnat inculpatul **N. (...)** la:

- 1 an pentru săvârșirea infracțiunii de „folosire în orice mod, direct sau indirect de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații” prevăzute de art. 12 lit. b din Legea nr. 78/2000, în condițiile art. 5 Cod penal;

- 2 ani pentru săvârșirea infracțiunii „de trafic de influență” prevăzute de art. 257 Cod penal anterior, raportat la art. 5 alin. 1 și art. 6 din Legea nr. 78/2000, în condițiile art. 5 Cod penal;

- 500 lei amendă penală pentru săvârșirea infracțiunii de „fals în înscrisuri sub semnătură privată săvârșită în legătură directă cu infracțiunea de trafic de influență” prevăzute de art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000, rap. la art. 290 Cod penal anterior, în legătură directă cu art. 257 Cod penal anterior, rap. la art. 5 alin. 1 și art. 6 din Legea nr. 78/2000, în condițiile art. 5 Cod penal;

- 500 lei amendă penală pentru săvârșirea infracțiunii de „fals în înscrisuri sub semnătură privată săvârșită în legătură directă cu infracțiunea de trafic de influență” prevăzute de art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000, rap. la art. 290 Cod penal, în legătură directă cu art. 257 Cod penal anterior, rap. la art. 5 alin. 1 și art. 6 din Legea nr. 78/2000, în condițiile art. 5 Cod penal;

- 500 lei amendă penală pentru săvârșirea infracțiunii de „fals în înscrisuri sub semnătură privată săvârșită în legătură directă cu infracțiunea de trafic de

influență” prevăzute de art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000, rap. la art. 290 Cod penal anterior, în legătură directă cu art. 257 Cod penal anterior, rap. la art. 5 alin. 1 și art. 6 din Legea nr. 78/2000, în condițiile art. 5 Cod penal;

- 1 an închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de „ instigare la mărturie mincinoasă” prevăzute de art. 25 Cod penal anterior rap. la art. 260 alin. 1 Cod penal anterior, în condițiile art. 5 Cod penal.

În baza art. 33, 34 Cod penal anterior a contopit pedepsele aplicate, urmând ca inculpatul să execute pedeapsa cea mai grea de 2 ani închisoare.

În baza art. 86/1 Cod penal anterior a dispus suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei și a fixat termen de încercare de 4 ani.

A instituit în sarcina inculpatului măsurile de supraveghere și obligațiile prevăzute de art. 86/3 alin. 1 lit. a – d Cod penal și anume:

- să se prezinte, la datele fixate la Serviciul de probațiune;
- să anunțe, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;
- să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;
- să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele lui de existență.

A atras atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 86/4 Cod penal.

A dedus din pedeapsa aplicată perioada executată începând cu 01.11.2013 până la 29.11.2013.

În baza art.71 Cod penal anterior, a interzis inculpatului drepturile prevăzute de art. 64 alin. 1 lit. a teza a II-a, lit. b și lit. c Cod penal anterior, ca pedeapsă accesorie.

În baza art. 71 alin. 5 Cod penal anterior, a suspendat executarea pedepsei accesorii pe parcursul termenului de încercare.

A respins cererea formulată de inculpat având ca obiect excepția nelegalității administrării probelor constând în interceptarea convorbirilor telefonice, cu consecința înlăturării lor, potrivit art. 102 Cod procedură penală.

A respins cererile privind schimbarea încadrării juridice a faptelor formulate de D.N.A – ST Pitești și de către inculpat.

A obligat pe inculpat să plătească 15.000 lei cheltuieli judiciare către stat.

Pentru a pronunța această sentință, instanța de fond a reținut următoarea situație de fapt:

La data de 30 mai 2012, Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Pitești s-a sesizat din oficiu cu privire la faptul că inculpatul N. – avocat în cadrul Baroului, prin prisma acestei calități de apărător al inculpatului I., cu ocazia studierii dosarului penal nr.P/2011 al Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial Pitești, la data soluționării cererii de arestare preventivă a susnumitului formulată în aceeași cauză, luând cunoștință de actele de urmărire penală din dosar, a divulgat date și informații nedestinate publicității din acest dosar numitului D., persoană față de care se efectuau cercetări penale în aceeași cauză.

Dosarul a fost înregistrat la data de 30 mai 2012, sub nr.P/2012.

La data de 23 mai 2012, la Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Pitești a fost înregistrat dosarul penal nr.P/2012, din actul de sesizare rezultând că magistrați din cadrul Tribunalului în schimbul obținerii

unor foloase necuvenite, prin intermediul unor avocați din cadrul Baroului, pronunță hotărâri judecătorești netemeinice și nelegale, în favoarea unor inculpați.

Prin rezoluția cu nr.P/2012 din 07 august 2012, s-a dispus disjungerea cauzei, formarea unui nou dosar și înregistrarea acestuia pe rolul Serviciului Teritorial Pitești al Direcției Naționale Anticorupție în vederea efectuării de cercetări față de inculpatul N., avocat în cadrul Baroului, existând indicii cu privire la săvârșirea infracțiunii de trafic de influență, faptă prev. și ped. de art. 257 din C.pen. rap. la art. 5 alin. 1 și art. 6 din Legea nr. 78/2000.

Dosarul a fost înregistrat la data de 07 august 2012, sub nr.P/2012. Din actul de sesizare au rezultat indicii conform cărora numitul T. i-ar fi remis inculpatului N. suma de 2.000 euro, pentru ca acesta la rândul său să intervină la completul de apel din cadrul Tribunalului, în vederea adoptării unei soluții favorabile acestuia.

La data de 25 octombrie 2013, organele de urmărire penală din cadrul Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial Pitești au procedat la consemnarea denunțului oral formulat de către numitul T., cu privire la existența unor date și indicii privind săvârșirea de către P. – avocat în cadrul Baroului a infracțiunilor de favorizare a infractorului care a săvârșit o infracțiune de corupție, faptă prev. de art. 264 din C.pen. rap. la art. 17 lit. a din Legea nr. 78/2000, în legătură cu infr. prev. de art. 257 din C.pen. rap. la art. 5, 6 din Legea nr. 78/2000, trafic de influență faptă prev. de art. 257 din C.pen. rap. la art. 5, 6 din Legea nr. 78/2000, și instigare la săvârșirea infracțiunii mărturie mincinoasă, faptă prev. de art. 25 din C.pen. rap. la art. 260 din C.pen., toate cu aplic. disp. art.33 lit. a C.pen.

Denunțatorul a precizat printre altele că atât inculpatul N., cât și avocatul P. l-au determinat să-și retragă denunțul și declarațiile de martor date sub prestare de jurământ în dosarul penal nr.P/2012, cei doi lăsând să se înțeleagă că există o înțelegere cu procurorul de caz, iar ulterior i s-a restituit acestuia și suma de bani dată inculpatului N. pentru traficarea influenței.

Dosarul a fost înregistrat la data de 25 octombrie 2013 sub nr.P/2013.

Prin rezoluțiile din 28 septembrie 2012, respectiv 30 octombrie 2013 s-a dispus reunirea dosarelorP/2012, respectivP/2013, la dosarulP/2012.

Referitor la săvârșirea de către inculpatul N. a infracțiunii prev. și ped. de art. 12 lit. b din Legea nr. 78/2000, din probatoriul administrat în cauză a rezultat următoarea situație de fapt:

La data de 31 octombrie 2011, Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Pitești a înregistrat dosarul penal nr.....P/2011 în vederea efectuării de cercetări sub aspectul săvârșirii de către funcționari publici și alți salariați a unor infracțiuni de corupție prevăzute de Legea nr.78/2000, în legătură cu împrejurările în care la nivelul Direcției Silvice se desfășoară unele licitații frauduloase având ca obiect vânzarea masei lemnoase din fondul forestier public al statului.

Din actul de sesizare, între alte aspecte, au rezultat indicii conform cărora numiții D., în calitate de prefect al județului, împreună cu I., director coordonator al Direcției Silvice, au solicitat și obținut foloase necuvenite, de la diverși agenți economici ce desfășoară activități de exploatare și prelucrare a

lemnului, în schimbul favorizării acestora în scopul câștigării licitațiilor privind vânzarea masei lemnoase pe picior, din fondul forestier public al statului.

Întrucât în cauză s-a constatat existența unor indicii temeinice de săvârșire a unor infracțiuni de corupție prevăzute de Legea nr.78/2000, cu autorizarea instanței competente, s-a procedat la interceptarea și înregistrarea convorbirilor și comunicărilor efectuate prin telefon de către mai multe persoane, între care și D. și I..

La data de 26 ianuarie 2012, la solicitarea procurorului de caz, Tribunalul - Secția Penală a emis Autorizația nr. 28/2012 în dosarul nr./109/2012 prin care, între altele, a autorizat interceptarea și înregistrarea convorbirilor și comunicărilor efectuate prin telefon sau prin orice mijloc electronic de comunicare, efectuării înregistrărilor audio-video în mediul ambiental, localizării sau urmării prin GPS ori prin alte mijloace electronice de supraveghere și înregistrarea de imagini cu privire la D. și I., autorizația fiind valabilă pentru o perioadă de 30 de zile, începând cu data de 30 ianuarie 2012, până la data de 28 februarie 2012 inclusiv.

La data de 24 februarie 2012, inculpatul I. a fost reținut preventiv pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită, faptă prev. și ped. de art. 254 al. 1 din C.pen. rap. la art. 5 al. 1 și art. 6 din Legea nr. 78/2000, reținerea dispunându-se pe o durată de 24 de ore, de la 24 februarie 2012 ora 02:30 până la 25 februarie 2012 ora 02:30 inclusiv.

Infracțiunea reținută în sarcina inculpatului a fost săvârșită în contextul în care acesta, în calitate de director coordonator al Direcției Silvice, a primit cu titlu de mită suma de 12.000 lei de la numitul P., administrator la S.C. E. S.R.L., pentru a-i facilita acestuia din urmă atribuirea unui contract de exploatare masă lemnoasă din domeniul silvic public.

Asistența juridică a inculpatului I. a fost asigurată de către apărătorii aleși R., precum și de inculpatul N., ambii avocați în cadrul Baroului, cel din urmă fiind apărător ales și al inculpatului P..

La data de 24 februarie 2012, Tribunalul - Secția Penală a luat în examinare, spre soluționare în primă instanță propunerea Direcției Naționale Anticorupție - Serviciul Teritorial Pitești cu privire la arestarea preventivă a inculpatului I., la apelul nominal făcut în ședința Camerei de Consiliu răspunzând inculpatul, în stare de reținere, și asistat de avocații aleși R. și inculpatul N., ambii avocați în cadrul Baroului, cu împuterniciri avocațiale aflate la dosar.

Cu această ocazie, apărătorilor aleși li s-au pus la dispoziție de către instanță dosarul cauzei și au studiat actele de urmărire penală.

De precizat că propunerea de arestare preventivă a fost soluționată în camera de consiliu a Tribunalului, fără accesul altor persoane în afara apărătorilor inculpatului.

De altfel, conform art. 149/1 alin. 4 din C.pr.pen., propunerea de arestare a inculpatului în cursul urmăririi penale se soluționează în camera de consiliu de un singur judecător indiferent de natura infracțiunii, iar conform alin. 5 din același articol, inculpatul este adus în fața judecătorului și va fi asistat de apărător.

Din acest text de lege rezultă cu certitudine caracterul nepublic al ședinței în care se soluționează propunerea de arestare preventivă a inculpatului în cursul urmăririi penale, iar apărătorul inculpatului este obligat să păstreze confidențialitatea și să nu divulge informații din dosar care să afecteze urmărirea penală.

Prin încheierea nr. 22/CC/24 februarie 2012, pronunțată în ședința Camerei de Consiliu a Tribunalului - Secția Penală în dosarul nr./109/2012, instanța a admis propunerea Direcției Naționale Anticorupție - Serviciul Teritorial Pitești și a dispus arestarea preventivă a inculpatului I., pentru o perioadă de 29 de zile.

Prin rechizitoriul nr./P/2011 din 19 martie 2012, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților I. (în stare de arest preventiv) și a inculpatului P., față de care s-a luat măsura obligării de a nu părăsi localitatea, și totodată, disjungerea cauzei și formarea unui nou dosar, pentru continuarea cercetărilor penale față de persoanele și pentru faptele indicate în actul de sesizare, cele rezultate din traficul convorbirilor telefonice interceptate și înregistrate în cauză și din actele de urmărire penală efectuate, altele decât pentru cele care s-a început urmărirea penală și s-a pus în mișcare acțiunea penală față de cei doi inculpați.

Din actele de urmărire penală efectuate în cauză au rezultat probe conform cărora, după soluționarea în primă instanță, în data de 24 februarie 2012, a propunerii de arestare preventivă a inculpatului I. formulată de către Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Pitești, inculpatul N., după ce a studiat actele de urmărire penală aflate la dosarul cauzei (între care se aflau și autorizațiile emise de instanța competentă pentru interceptarea și înregistrarea convorbirilor/comunicărilor telefonice efectuate de către numitul D., ultima autorizație emisă în acest sens fiind până la data de 28 februarie 2012, inclusiv), l-a contactat imediat, atât telefonic, cât și în mod direct pe făptuitorul D. și i-a divulgat acestuia date din dosar, respectiv că se efectuează cercetări penale și împotriva sa și că i-au fost interceptate convorbirile telefonice în respectiva cauză, aspecte care au fost preluate la scurt timp și în presa locală.

Relevante în acest sens sunt convorbirile și comunicările telefonice interceptate și înregistrate în baza autorizației nr. 28/26.01.2012, emisă de Tribunalul – Secția Penală în dosarul nr./109/2011.

Astfel, la data de 23 februarie 2012, ora 21:14:14, inculpatul N., după ce a luat la cunoștință că se efectuează urmărirea penală față de persoane cu funcții de conducere din cadrul Direcției Silvice în dosarul penal nr./P/2011 al Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial Pitești a transmis un mesaj tip SMS făptuitorului D. cu următorul conținut:

“E o mită la DNA. Răspunde E Urgent. Și Important.” (vol.1, fila 255). Până la această dată inculpatul N. nu luase la cunoștință despre numele persoanelor față de care se efectuează urmărirea penală în cauză, însă imediat după ce află că se efectuează urmărirea penală față de inculpatul I., director al Direcției Silvice, îl informează pe făptuitorul D. în legătură cu acest aspect.

În acest sens, la data de 23.02.2012, începând cu ora 21:15:07, inculpatul N. poartă cu făptuitorul D. o discuție telefonică în care îl informează că se

efectuează cercetări față de I., director al Direcției Silvice, solicitându-i să se întâlnească, din care redăm:

„.....D.: Ce vrei?

N.: Simplu! Ă...

D.: Deci...

N.: D.!

D.: Unde ești, mă?

N.: La DNA!

D.: Da!

N.: Deci un client de-al meu de la Câmpulung, și-l aduc acuma, și vor să dea declarație că ... o șpagă către D.!

D.: ...(neinteligibil)... unde ești acuma?

N.: În sediul DNA-ului!

D.: Păi și ...

N.: Acum am ieșit afară! Am ieșit afară.....” (vol. 1, fila 255).

Este cert faptul că inculpatul N. la acea dată nu avea cunoștință despre toate persoanele față de care se efectua urmărirea penală în dosarul penal cu nr.P/2011, întrucât în cazul în care avea cunoștință ar fi transmis numele acestor persoane făptuitorului D..

La data de 24 februarie 2012, după ce inculpatul N. l-a asistat pe I. la Tribunalul în dosarul în care s-a formulat propunere de arestare preventivă față de acesta, a purtat o altă discuție cu făptuitorul D., solicitându-i acestuia să se întâlnească urgent pentru a-i comunica aspecte legate de actele de urmărire penală din dosar de care a luat la cunoștință cu prilejul studierii dosarului la instanță.

Practic la acest moment inculpatul N. a luat la cunoștință că în afară de persoane cu funcții de conducere din cadrul Direcției Silvice, în cauză se efectuează cercetări și față de făptuitorul D., care ocupa funcția de prefect al județului

În codul de procedură penală nu se prevede în mod expres că dosarul cauzei trebuie să fie pus la dispoziție de către instanță apărătorului inculpatului, însă instanța de judecată pentru a asigura inculpatului dreptul la apărare oferă posibilitatea apărătorului să ia la cunoștință de actele și lucrările dosarului penal, cât și de referatul cu propunerea de arestare preventivă.

În declarația dată în faza administrării actelor premergătoare în dosarul penal cu nr.P/2012, inculpatul a recunoscut, printre altele, că l-a informat pe făptuitorul D. că în cauză, cu autorizarea instanței competente, se interceptează convorbirile și comunicările telefonice efectuate de acesta, cât și de alte persoane care aveau legătură cu Direcția Silvică

La scurt timp informațiile privind interceptarea și înregistrarea convorbirilor și comunicărilor telefonice ale numitului D. în dosarul în care a fost arestat preventiv I., pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită, au ajuns la presa locală, iar ulterior aceste aspecte au fost aduse la cunoștința opiniei publice prin articole de presă.

Relevantă în acest sens este convorbirea telefonică pe care D. o poartă în data de 25.02.2012, începând cu ora 12:09:29 cu o doamnă, discuție din care redăm:

,...,...DOAMNA: Bună ziua.

D.: Bună ziua.

DOAMNA: Ce faceți, domnu' prefect?

D.: Mă plimb.

DOAMNA: Aveți în spate, vreo mașină de filaj? Ha, ha...

D.: Să-i f...(n.l. înjură), că ...

DOAMNA: A! Ha, ha, ha...

D.: Că să..., să mă fileze cât or vrea.

DOAMNA: Pe bune, cred că mai au să vă mai intre..., nu știu, Doamne, Dumnezeule, prin buzunare...

D.: Da, da.

DOAMNA: ... prin...

D.: Da.

DOAMNA: ... prin ... Cine vă vrea capu', domnu' prefect?

D.: Nu știu...

DOAMNA: ... vr...

D.: Nu...

DOAMNA: Faceți-mi și mie...

D.: ... n-a reuși acu'...

DOAMNA: ... marea revelație, că nu mai...

D.: N-am reușit..., n-a reușit...

DOAMNA: N-ați reușit?

D.: ... să aflu.

DOAMNA: N-ați reușit să aflați?

D.: Îî. Caut să aflu. Poate ... aflu până la urmă.

DOAMNA: Ă...

D.: Nu știu.

DOAMNA: Pentru că ce..., mă rog, adică știți toate discuțiile, că tocmai ce m-am despărțit și dă...

D.: Da.

DOAMNA: ... prietenu' dumneavoastră, și... cordial și așa. Deci, eu asta vreau să știu. O să scriu de interceptările ăstea de rahat...

D.: Da.

DOAMNA: ... că suntem într-o...

D.: ăstea..., suntem un stat dă...

DOAMNA: Nu...

D.: Vai de mama...

DOAMNA: ... pe cuvânt...

D.: ... noastră. ... poate așa ceva. Deci, este incredibil. Este incredibil.

DOAMNA: Deci, eu știu că suntem și acuma ascultați, da', mă-ntreb pentru ...

D.: Știu...

DOAMNA: ...ce?

D.: ... știu, știu. Și eu la fel. Da', nu știu. Nu înțeleg. Atâta timp cât eu țin telefoanele la vedere tot timpul', nu mă ascund niciodată, vorbesc cu toată lumea, că n-am ce ascunde și ce piti. Nu, nu pricep, dar, e adevărat, cineva vrea....”
(vol.1, fila 265-266).

Este cert faptul că făptuitorul D. a luat cunoștință despre interceptarea și înregistrarea convorbirilor sale telefonice de la inculpatul N., situație recunoscută de acesta, așa cum s-a relatat mai sus, conform declarației sale din data de 28 iunie 2012, în faza administrării actelor premergătoare.

În acest sens inculpatul N. a precizat:

„..... De asemenea, m-am dus la D. acasă și i-am spus despre această situație, inclusiv despre faptul că a fost interceptat cca. 4 luni și motivația acestor interceptări telefonice, toate acestea întâmplându-se în data de 24 februarie 2012.

În aceeași seară la domiciliul lui D. în prezența mea și a unui prieten comun, C., D. a fost sunat de un ziarist de la cotidianul Ancheta din Pitești, nu mai rețin C. sau A., care l-au întrebat dacă face comentarii în raport cu cele apărute în dosarul lui I., D. dând atunci și un interviu telefonic în acest sens.

Cu acceptul lui D. am sunat pe G. de la cotidianul Gherila și am întrebat-o dacă vrea să-i ia un interviu lui D. pe această temă, întrucât ziarul Ancheta era deja informat, fiind vineri seara și luni urmând să apară un articol pe această temă, ziarista confirmându-mi că este interesată de acest aspect și stabilind să se întâlnească în ziua următoare cu D., ceea ce s-a și întâmplat” (vol. 1, fila 68).

Din această declarație rezultă cu certitudine că inculpatul N. a informat și reprezentanți ai mass-media locale despre interceptarea convorbirilor și comunicărilor telefonice în dosarul în care se efectuau cercetări față de I., D. ș.a..

Conform art. 12 alin. 1 lit. e din Legea nr. 544/2001, privind liberul acces la informațiile de interes public, se exceptează de la accesul liber al cetățenilor, prevăzut la art. 1 din lege, informațiile privind procedura în timpul anchetei penale sau disciplinare, dacă se periclitează rezultatul anchetei, se dezvăluie surse confidențiale, ori se pun în pericol viața, integritatea corporală, sănătatea unei persoane în urma anchetei efectuate sau în curs de desfășurare.

De asemenea, conform art. 12 alin. 1 lit. f din Legea nr. 544/2001, se exceptează de la accesul liber al cetățenilor, informațiile privind procedurile judiciare, dacă publicitatea acestora aduce atingere asigurării unui proces echitabil ori interesului legitim al oricăreia dintre părțile implicate în proces.

Una din trăsăturile caracteristice ale urmăririi penale o reprezintă lipsa de publicitate a acesteia (cauza penală nu este publică, așa cum legea prevede în faza judecății).

Conform art. 11 din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat „avocatul este dator să păstreze secretul profesional privitor la orice aspect al cauzei care i-a fost încredințată, cu excepția cazurilor prevăzute expres de lege”.

De asemenea, în Statutul profesiei de avocat la art. 1 alin. 2 lit. e este prevăzut între alte principii fundamentale și principiul păstrării secretului profesional, iar art. 9 alin. 1 din același statut prevede că „Obligația de a păstra secretul profesional este absolută și nelimitată în timp. Obligația se întinde asupra tuturor activităților avocatului, ale asociațiilor săi, ale avocaților colaboratori, ale avocaților salariați din cadrul formei de exercitare a profesiei, inclusiv asupra raporturilor cu alți avocați.”

Însăși faptul că soluționarea propunerii de arestare preventivă a unui inculpat în cursul urmăririi penale se face în camera de consiliu și nu într-o ședință publică, duce la concluzia caracterului nepublic al actelor și lucrărilor dosarului penal în această fază a procesului penal.

Inculpatul N. a motivat că l-a încunoștințat pe făptuitorul D. cu aspecte din dosarul cu nr.P/2011, de care a luat la cunoștință cu ocazia propunerii de arestare a inculpatului I., întrucât era apărătorul susnumitului, prezentând în acest sens împuternicire avocațială și contract de asistență juridică.

Apărarea inculpatului N. este nesinceră, întrucât așa cum rezultă din probele administrate în cauză, numitul D. nu putea să-l angajeze ca apărător în data de 24 februarie 2012 (împuternicire avocațială nr. 22 și contract de asistență juridică nr. 22 din 24.02.2012), necunoscând că față de acesta se efectuau cercetări în dosarul penal cu nr.P/2011.

Din verificările dosarului penal cu nr.P/2011 nu a fost identificată vreo împuternicire avocațială a inculpatului N. pentru acordare asistență juridică făptuitorului D..

În legătură cu acest aspect a fost audiat în prezenta cauză, în calitate de martor, D., acesta precizând că în după-amiaza zilei în care a fost soluționată propunerea de arestare preventivă a inculpatului I., respectiv 24 februarie 2012, a fost contactat telefonic de inculpatul N. după care s-au întâlnit la domiciliul său, ocazie cu care acesta i-a adus la cunoștință că îi sunt interceptate convorbirile și comunicările telefonice începând cu luna octombrie 2011, declarație din care redăm:

„..... În după-amiaza zilei următoare, am fost contactat din nou de N. care mi-a cerut să ne întâlnim. M-am întâlnit astfel cu N., în după-amiaza acelei zile, ocazie cu care acesta mi-a spus că la judecarea cererii de arestare preventivă a lui I., studiind actele aflate la dosarul cauzei, în calitate de avocat al acestuia, a luat la cunoștință despre faptul că toate convorbirile mele telefonice au fost interceptate începând cu luna octombrie 2011. Nu-mi amintesc dacă N. mi-a spus că, în respectiva cauză, cu excepția mea și a lui I., au mai fost interceptate telefonic și alte persoane. În această situație, înțelegând că se efectuează cercetări penale în cauza respectivă și împotriva mea, tot atunci am încheiat un contract de asistență juridică cu avocatul N. pentru ca eventual acesta să mă asiste în cauză” (vol. 1, fila 120-123).

Din această declarație a martorului D. rezultă cu certitudine că la momentul când acestuia i-au fost transmise informațiile cu caracter nepublic, inculpatul N. nu avea calitatea de apărător al acestei persoane.

De altfel, apărarea inculpatului N. constituie prin sine o dovadă a folosirii informațiilor cu caracter nepublic din dosarul nr.P/2011, privind numele persoanelor față de care se efectuau cercetări penale.

Mai mult, așa cum rezultă din actele de urmărire penală, inculpatul N. nu putea să afle că se efectuează cercetări penale și față de prefectul D. decât cu ocazia studierii dosarului penal nr.P/2011, în calitate de apărător al inculpatului I..

În plus, informațiile transmise de inculpatul N. prefectului D. au fost de natură a îngreuna cercetarea penală față de persoane care erau vizate în dosarul penal nr.P/2011 altele decât inculpații I. și P..

Din convorbirile telefonice mai sus menționate care au fost interceptate și înregistrate în baza autorizației emisă de instanța competentă în dosarul penal cu nr.P/2011, rezultă în mod indubitabil că inculpatul N. a transmis prefectului D. că se efectuează interceptări în această cauză și în ceea ce-l privește pe acesta, fapta fiind de natură a-i crea acestui avantaje personale.

De asemenea, tot din interceptarea și înregistrarea convorbirilor telefonice în dosarul menționat mai sus, cât și din ansamblul probelor administrate în cauză, rezultă că informațiile nedestinate publicității care au afectat cercetările efectuate în dosarul penal cu nr.P/2011 au fost reflectate în presa locală, unele publicații locale făcând referire strictă cu privire la interceptarea convorbirilor telefonice efectuate de prefectul D., acest aspect fiind de natură a afecta grav activitatea organelor de urmărire penală, cunoscut fiind faptul că aceasta are un caracter nepublic.

Faptul că informațiile cu caracter nepublic din dosarul cu nr.P/2011 au fost transmise presei locale de către inculpatul N. rezultă și din declarația martorei G., jurnalist în cadrul publicației locale „GHERILA”, din care redăm:

„..... De cca.15 ani îl cunosc pe inculpatul N. cu care de-a lungul timpului am avut o bună colaborare profesională.

În ceea ce privește aspectele în legătură cu care sunt întrebată arăt faptul că am discutat cu inculpatul N. și mai întâi acesta mi-a dat de înțeles că în dosarul privind-l pe I. o cu totul altă persoană importantă din județ este de fapt vizată. Inculpatul N. s-a exprimat în sensul că Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Pitești vrea să ajungă la altcineva.

La acea discuție nu mi-a mai dat alte detalii, însă pentru mine, având în vedere activitatea pe care o desfășor, a fost o adevărată provocare jurnalistică identificarea acestei persoane la care se referea inculpatul N., aspect pe care acesta era clar că îl cunoștea.

Din aceste considerente am insistat în discuțiile care au urmat cu inculpatul N. și la una dintre ele inculpatul mi-a dat mai multe elemente și s-a exprimat că acestea sunt și să rămână confidențiale.

Îmi amintesc că inculpatul N. mi-a spus că în dosarul lui I. cel vizat de către Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Pitești era de fapt D., prefectul județului care și el este urmărit în dosar.

Totodată inculpatul N. mi-a spus că în dosar existau interceptări, din câte îmi amintesc la două-trei numere de telefon, iar organele de urmărire penală făcuseră o eroare cu privire la un număr de telefon care aparținea prefectului D. dar nu a fost folosit.

Din câte îmi amintesc inculpatul N. mi-a spus că numerele de telefon aparțin unor angajați ai Regiei Naționale a Pădurilor.

Ca o concluzie pe care eu am avut-o în urma acestor discuții cu inculpatul N. a fost aceea că D. era și el cercetat în dosar și îi fuseseră interceptate convorbirile telefonice.

În aceste condiții, întrucât am considerat că se impune informarea opiniei publice, subiectul fiind de maxim interes, i-am spus în mod direct inculpatului N. că voi face un material și îl voi publica în legătură cu aceste aspecte și, mai mult decât atât, i-am cerut o declarație oficială în acest sens..... (vol. 4, filele 418-422).

Din această declarație rezultă cu certitudine că inculpatul N. la momentul când a transmis informațiile martorei G. cunoștea că acestea „sunt și să rămână confidențiale”. Cu toate acestea, martora G. a relatat că întrucât informațiile erau de interes maxim a considerat că se impune informarea opiniei publice, publicând un material în legătură cu aceste aspecte.

La rândul său, martorul I., jurnalist la publicația locală „ANCHETA” a precizat că la data de 24 februarie 2012 a aflat din „informații pe surse” că în dosarul în care s-a făcut propunere de arestare preventivă pentru inculpatul I. se efectuează cercetări și față de prefectul județului, D., cât și față de alte persoane (vol. 4, filele 414-417).

Martorul I. a precizat că aceste informații au fost primite în după-amiaza zilei de 24 februarie 2012, rezultând că aceste informații au fost transmise numai după soluționarea propunerii de arestare preventivă a inculpatului I., ocazie cu care inculpatul N. a avut posibilitatea să studieze actele și lucrările dosarului penal nr.P/2011.

Din cele de mai sus rezultă că inculpatul N., în calitatea sa de apărător al inculpatului I., cercetat în dosarul penal nr.P/2011, luând cunoștință de actele de urmărire penală din acest dosar care aveau caracter nepublic „cauza aflându-se în faza de urmărire penală, la procuror”, a folosit în mod direct informații din acest dosar care nu erau destinate publicității, transmițându-le numitului D., persoană față de care se efectuau cercetări în același dosar, scopul fiind obținerea unor avantaje de natură personală de acesta, fapta acestuia întrunind elementele constitutive ale infracțiunii de „folosire în orice mod, direct sau indirect de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații”, faptă prev. și ped. de art. 12 lit. b din Legea nr. 78/2000.

Cu privire la infracțiunea de favorizarea infractorului în legătură directă cu infracțiunea de „folosire în orice mod, direct sau indirect de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații”, faptă prev. și ped. de art. 264 din C.pen. rap. la art. 17 lit. a din Legea nr. 78/2000 în legătură directă cu art. 12 lit. b din Legea nr. 78/2000, pentru care s-a început urmărirea penală și pus în mișcare acțiunea penală față de inculpatul N., întrucât până în prezent nu s-a dispus o soluție față de D., cauza se va disjunge cu privire la această infracțiune și se vor continua cercetările pentru adoptarea unei soluții legale și temeinice.

În ceea ce privește săvârșirea de către inculpatul N. a infracțiunii de trafic de influență, prev. și ped. art. 257 din C.pen. rap. la art. 5 alin. 1 și art. 6 din Legea nr. 78/2000, din probatoriul administrat în cauză a rezultat următoarea situație de fapt:

Infracțiunile de corupție fac parte din infracțiunile de serviciu sau în legătură cu serviciu, acestea diferențiindu-se de celelalte infracțiuni din această categorie prin caracteristicile elementului material, care în esență constă în traficarea atribuțiilor specifice funcției deținute în schimbul obținerii unor foloase sau specularea în aceste scopuri a influenței pe lângă unii funcționari.

Obiectul juridic special al infracțiunii de trafic de influență îl constituie relațiile sociale a căror normală desfășurare implică combaterea și reprimarea faptelor săvârșite de acele persoane care speculând influența lor pe lângă un

funcționar public sau funcționar, creează o stare de neîncredere în legătură cu corectitudinea funcționarului lăsând să se creadă că acesta ar putea fi corupt și determinat să facă ori să nu facă acte ce intră în atribuțiile lor de serviciu.

Inculpatul N. are calitatea de avocat în cadrul Baroului

Exercitarea profesiei de avocat și drepturile acestuia sunt consacrate de art. 2 din Legea nr. 51/1995 republicată, care stipulează:

„(1) În exercitarea profesiei avocatul este independent și se supune numai legii, statutului profesiei și codului deontologic.

(2) Avocatul promovează și apără drepturile, libertățile și interesele legitime ale omului.

(3) Avocatul are dreptul să asiste și să reprezinte persoanele fizice și juridice în fața instanțelor autorității judecătorești și a altor organe de jurisdicție, a organelor de urmărire penală, a autorităților și instituțiilor publice, precum și în fața altor persoane fizice sau juridice, care au obligația să permită și să asigure avocatului desfășurarea nestingherită a activității sale, în condițiile legii.

(4) Orice persoană are dreptul să își aleagă în mod liber avocatul.

(5) În exercitarea dreptului de apărare avocatul are dreptul și obligația de a stăruii pentru realizarea liberului acces la justiție, pentru un proces echitabil și într-un termen rezonabil.”

Din acest text de lege rezultă că printre altele avocatul se supune numai legii și apără drepturile, libertățile și interesele legitime ale omului.

De asemenea, în art. 29 alin. 1 din Legea nr. 51/1995 republicată se stipulează: „Avocatul înscris în tabloul baroului are dreptul să asiste și să reprezinte orice persoană fizică sau juridică, în temeiul unui contract încheiat în formă scrisă, care dobândește dată certă prin înregistrarea în registrul oficial de evidență”.

Din actele de urmărire penală efectuate în cauză rezultă că inculpatul N. l-a asistat pe martorul denunțator la Judecătoria în dosarul cu nr./280/2010, cât și în calea de atac a apelului la Tribunalul, în baza unor împuterniciri avocațiale fără să fi fost identificate și contractele de asistență juridică, respectiv cele menționate în împuternicirile avocațiale.

Infrațiunea de trafic de influență săvârșită de către inculpatul N. rezultă din următoarele probe și mijloace de probă:

Prin sentința penală nr. 2133/02.11.2010, pronunțată de Judecătoria, în dosarul nr./280/2010, învinuitul T. a fost condamnat la pedeapsa închisorii pentru o perioadă de 2 ani și 2 luni, cuantumul rezultând din contopirea pedepsei închisorii cu durata de 8 luni, aplicată pentru săvârșirea infrațiunii prevăzute și sancționate de art. 87 alin. 5 din O.U.G. 195/2002, precum și a pedepsei închisorii cu suspendarea executării, având durata de 1 an și 6 luni, aplicată pentru săvârșirea unei alte infrațiuni, pronunțată de Judecătoria prin sentința penală nr. 3254/06.07.2006, definitivă prin decizia penală nr. 552/19.06.2007 a Curții de Apel

Ulterior, Tribunalul a pronunțat Hotărârea nr. 59/A/28.02.2011, prin care a admis apelul formulat de T. împotriva Sentinței penale nr. 2133/02.11.2010, pronunțată de Judecătoria în același dosar, înlocuind condamnarea la pedeapsa închisorii pentru o perioadă de 2 ani și 2 luni cu aplicarea unei amenzi administrative în cuantum de 1000 lei.

Curtea de Apel, prin Hotărârea nr. 637/31.05.2011, a admis recursul înaintat de Parchetul de pe lângă Tribunalul împotriva deciziei penale nr. 59/A/28.02.2011 și a decis casarea în totalitate a deciziei recurate și menținerea sentinței penale nr. 2133 din 02.11.2010, emisă de Judecătoria

La Judecătoria martorul denunțator T. a fost asistat de către inculpatul N. în faza finală a judecății când a formulat și concluzii scrise, soluția pronunțată de instanță fiind defavorabilă acestuia.

În acest sens, așa cum s-a precizat mai sus, T. a fost condamnat la pedeapsa închisorii de 2 ani și 2 luni în condiții de executare în penitenciar, prin contopirea pedepsei de 8 luni primită pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 87 alin. 5 din O.U.G. 195/2002 cu pedeapsa de 1 an și 6 luni aplicată acestuia de Judecătoria pentru săvârșirea unei alte infracțiuni.

Întrucât soluția adoptată de instanța de judecată a fost defavorabilă, martorul denunțator T. a purtat o discuție cu inculpatul N. pentru a-i preciza dacă în calea de atac a apelului la Tribunalul ar putea să obțină o soluție favorabilă.

Din declarația martorului denunțator T. rezultă că acesta l-a cunoscut pe inculpatul N. prin intermediul învinuitului P.

În legătură cu acest aspect, în declarația dată în calitate de martor în data de 09.11.2012, învinuitul P. a făcut următoarele precizări:

„..... Îi cunosc atât pe T. cât și pe avocatul N.. Nu sunt în relații de ură sau dușmănie cu aceștia. Sunt amic cu T.....

I-am spus că eu cunosc un avocat bun și l-am condus la avocatul N. pe care îl cunoșteam de mai mult timp întrucât m-a apărut și pe mine în unul sau două dosare penale aflate pe rolul Poliției Mun.

Nu îmi amintesc cu exactitate data la care l-am condus pe T. la avocatul N., este posibil să fi fost în cursul anului 2010.....” (vol. 1, fila 115).

Pentru a obține o soluție favorabilă în calea de atac a apelului la Tribunalul, inculpatul N. a pretins de la martorul denunțator T. suma de 2.000 euro pentru a interveni la magistrații care compuneau completul de apel, lăsând să se înțeleagă că are o influență reală asupra acestora.

În acest sens, la data de 26 iunie 2012, martorul denunțator T. a formulat un denunț prin care a sesizat că inculpatul N., a pretins și primit de la acesta suma de 2.000 euro, lăsând să se creadă că are influență asupra completului de judecată, pentru a-i obține o soluție favorabilă, respectiv o amendă administrativă (vol.1, filele 23-25).

Martorul denunțator T. a precizat că din suma totală de 2.000 euro pretinsă de inculpatul N., 500 euro îi revin acestuia, iar suma de 1.500 euro va fi remisă de inculpat magistraților din completul de judecată pentru ca aceștia să adopte soluția favorabilă.

De asemenea, martorul denunțator T. cu ocazia denunțului a precizat că inculpatul N. l-a lăsat să creadă că poate interveni la judecătoria L. din cadrul Tribunalului, care făcea parte din completul de judecată și prin aceasta poate să-i obțină o hotărâre de achitare.

Relevantă în acest sens este declarația martorului denunțator T., din data de 13 august 2012, care a făcut următoarele precizări:

„..... După ce am primit acea pedeapsă cu executare avocatul N. mi-a spus să așteptăm să vedem la cine pică dosarul pentru că în funcție de complet mă poate ajuta.

Din câte îmi amintesc, după ce a văzut completul la care picase dosarul la Tribunalul, avocatul N. m-a apelat de pe un telefon aparținând unei alte persoane, despre care mi-a spus că de pe acel telefon poate vorbi, pe telefonul meu cu nr. și mi-a spus că la instanța de apel mă costă 2.000 euro pentru ca să-mi obțină o hotărâre de achitare cu aplicarea unei sancțiuni cu caracter administrativ.

Mi-a spus că poate interveni la judecătoria L., din cadrul Tribunalului, pe care eu am recunoscut-o după o planșă fotografică la data de 26 iunie 2012 și că-mi poate obține o hotărâre de achitare. Din discuțiile purtate cu avocatul, acesta mi-a dat de înțeles că practic 500 de euro i-ar rămâne lui, iar 1.500 i-ar da judecătoria.....

Inițial în acest dosar a existat un avocat din oficiu, după care s-a prezentat avocatul N., care mi-a susținut interesele.

Concret, anterior remiterii sumei de 2.000 euro, avocatul N. mi-a spus că este un complet bun, că poată să intervină la acesta și mă poate ajuta. Practic acesta a și fost motivul pentru care N. nu și-a depus împuternicirea avocațială de la început și a așteptat să vadă la ce complet a fost repartizat dosarul.

Din câte îmi amintesc eu, completul de judecată de la Tribunalul era format din două judecătoria, una fiind cea care am recunoscut-o în data de 26 iunie 2012 de pe o planșă fotografică, respectiv L.....” (vol. 1, filele 72-75).

Cele precizate de martorul denunțator T. se confirmă din verificarea dosarului instanței în care a fost judecat acesta. Astfel, în dosarul cu nr./280/2010 al Judecătoriei se regăsește împuternicirea avocațială a avocatei M. din cadrul baroului, care l-a asistat pe martorul denunțator T., iar la data de 11 mai 2010 a fost depusă la dosar împuternicirea avocațială nr. 68 de către inculpatul N..

Pentru a dovedi remiterea efectivă a sumei de 2.000 euro inculpatului N., martorul denunțator T. a solicitat audierea, în calitate de martori, a numiților A., a soției sale T. și A..

Martorul A., în declarația sa din 13 august 2012, a precizat că are cunoștință că învinuitul T. i-a remis inculpatului N. suma de 2.000 euro, sumă de bani pe care a avut-o asupra sa martorul până la momentul remiterii către inculpat.

În acest sens, martorul A. a făcut următoarele precizări:

„.....La un termen din luna februarie 2011, m-am deplasat cu T. în municipiul, acesta spunându-mi că trebuie să vorbească cu avocatul, iar la momentul la care am ajuns în apropierea biroului avocatului acesta mi-a lăsat suma de 2.000 euro și a intrat în cabinetul avocatului.

Suma de 2.000 euro a rămas asupra mea pe perioada deplasării din Craiova în municipiul Pitești până la momentul în care T. a plecat cu aceasta către biroul avocatului care îl asista.

Nu cunosc care este motivul pentru care T. mi-a cerut ca suma de 2.000 euro să o țin eu asupra mea.

Acesta a intrat pentru scurt timp în biroul avocatului, după care a revenit la mașină, mi-a cerut suma de 2.000 euro și mi-a spus că merge să o remită avocatului.

Biroul avocatului care îl asista T. era în apropierea Judecătoriei, la demisolul unei clădiri, care avea la parter un bar.

Nu-mi mai amintesc dacă T. mi-a spus pentru ce îi remite suma de bani avocatului N..

Din discuțiile purtate cu T. aflasem că în primă instanță fusese condamnat să execute o pedeapsă privativă de libertate și acesta era interesat să scape de această pedeapsă.....

Este posibil ca eu să nu-mi amintesc motivul pentru care T. i-a dat suma de 2.000 euro avocatului său, însă nu contest susținerile lui T. că mi-ar fi declarat adevăratul motiv pentru care i-ar fi remis avocatului din Pitești suma de 2.000 euro.....” (vol. 1, filele 108-109).

Este cert că pretinderea sumei de 2.000 euro de către inculpatul N. a fost făcută înaintea termenului de judecată din luna februarie 2011, întrucât așa cum au precizat atât martorul denunțător T., cât și martorul A., suma a fost remisă la data respectivă.

Din verificarea dosarului cu nr./280/2010 aflat în calea de atac al apelului pe rolul Tribunalului – Secția Penală, rezultă cu certitudine că inculpatul N. a depus împuternicirea avocațială nr. 17/27.01.2011 la termenul de judecată din data de 27 ianuarie 2011, când a fost amânată cauza la solicitarea acestuia pentru a studia dosarul în vederea pregătirii apărării, iar la termenul din data de 24 februarie 2011, în ședința publică de la Tribunalul a fost prezent martorul denunțător, respectiv apelantul T. asistat de inculpatul N..

La acest termen inculpatul N. a pus și concluzii, solicitând admiterea apelului declarat de T. și achitarea acestuia în baza disp. art. 10 lit. b/1 din C.pr.pen. și art. 18/1 din C.pen.

Din coroborarea declarației dată de martorul A. și documentele aflate în dosarul cu nr./280/2010, aflat în calea de atac a apelului la Tribunalul – Secția Penală, rezultă că suma de 2.000 euro a fost efectiv primită de inculpatul N. la data de 24 februarie 2011.

În cauză a fost audiat în calitate de martor și numitul A., care a precizat în declarația sa din data de 13 august 2012, că are cunoștință de remiterea de către martorul denunțător T. a sumei de 2.000 euro către inculpatul N., aflând acest aspect de la soția acestuia, T., cu ocazia unei deplasări în municipiul Pitești.

Astfel, martorul a precizat că a aflat de la T. că suma de 2.000 euro a fost dată inculpatului N. pentru ca acesta „să-l scape de pușcărie” pe învinuitul T..

În acest sens, martorul A. a făcut următoarele precizări:

„.....Ulterior, T. mi-a spus că T. i-a dat avocatului suma de 2.000 euro, nu pot preciza cu exactitate, pentru ca acesta să-l scape de pușcărie.

Știu că T. s-a dus să-i reproșeze avocatului că i-a luat și banii și soțul său a fost condamnat să execute o pedeapsă cu pușcărie. Nu cunosc dacă i-a cerut să-i restituie banii.” (vol. 1, fila 102).

Totodată, martora T. confirmă prin declarația dată la 13 august 2012, în esență, faptul că a avut o discuție cu inculpatul N. în cadrul căreia i-a solicitat restituirea sumei de 2.000 euro despre care soțul său îi spusese că i-a dat-o

pentru a interveni la un judecător de la Tribunalul în vederea obținerii unei hotărâri favorabile, context în care inculpatul i-a spus că nu îi mai poate restitui banii deoarece, la rândul lui, a dat-o judecătorilor de la Tribunalul De asemenea, soțul său i-a povestit faptul că a remis suma de 2.000 euro inculpatului N. la data când s-a deplasat în municipiul Pitești împreună cu martorul A..

Martora T. a precizat în declarația menționată anterior următoarele:

„.....Din câte îmi amintesc, inițial am sunat pe un număr de telefon care era al tatălui avocatului R., însă ulterior l-am apelat pe numărul acestuia, cu precizarea că ambele numere de telefon au fost în memoria telefonului soțului meu T..

Cu ocazia întâlnirii, care a avut loc la cabinetul avocatului R., acesta mi-a relatat faptul că a fost o eroare judiciară din partea Curții de Apel, în sensul judecării soțului meu în lipsă, menținând hotărârea primei instanțe prin care a fost condamnat.

La momentul la care m-am întâlnit cu avocatul R. i-am cerut să-mi înapoieze suma de 2.000 euro, sumă despre care soțul meu T. îmi spusese că i-a dat-o pentru ca avocatul să intervină la judecător de la Tribunalul pentru ca soțul meu să obțină o hotărâre favorabilă.

Avocatul R. mi-a spus că nu-mi mai poate restitui această sumă de bani, deoarece la rândul lui a dat-o judecătorilor de la Tribunalul care au judecat apelul soțului meu.....” (vol.1, filele 92-93).

Din această declarație rezultă cu certitudine că inculpatul N., în discuția pe care a avut-o cu martora T., a lăsat să se înțeleagă că suma de 2.000 euro pe care a pretins-o și primit-o pentru a-și trafica influența a dat-o efectiv membrilor completului de judecată care au judecat apelul soțului său.

Trebuie precizat faptul că susținerile martorei T., menționate anterior, cu privire la deplasarea în municipiul Pitești, în vederea solicitării restituirii sumei de 2.000 euro de către inculpatul N., sunt confirmate inclusiv de învinuitul P., prin declarația dată în ziua de 20.11.2013, declarație din care redăm:

„..... După ce T. a fost condamnat definitiv de către instanțele de judecată am purtat o discuție cu soția acestuia pe nume T., care a venit la Pitești și mi-a spus că este supărată pe inculpatul N. deoarece nu s-a ocupat de dosar și vrea să îi ceară banii înapoi. Nu știu despre ce sumă de bani era vorba și nici ce reprezentau aceștia. Chiar m-a rugat să o însoțesc, însă am refuzat-o.....” (vol. 4, fila 207).

Totodată, pe timpul urmăririi penale, cu prilejul examinării contractelor de asistență juridică, a carnetelor chitanțier și a registrului jurnal de încasări și plăți, aferente perioadei 2010-2011, ridicate, în original, la data de 28 septembrie 2012 de la Cabinetul de avocat aparținând inculpatului N. nu a fost identificat niciun contract de asistență juridică încheiat de inculpat cu învinuitul T..

Astfel, nu a fost identificat nici contractul de asistență juridică cu nr. 68/06.05.2010, contract menționat în împuternicirea avocațială nr. 68/06.05.2010 emisă de inculpatul N., ce a fost depusă la dosarul/280/2010, singurul contract de asistență juridică încheiat de inculpat în luna mai 2010 fiind cel cu nr. 8/25.05.2010 (vol. 2, filele 41-42).

